

Lăutarii diavolului

Raul Constantinescu

LĂUTARII DIAVOLULUI

La răscruci la Hanul Bron,
șoptește vântul o poveste
uitată de bătrânul Hron',
de-un chef cum nu mai este...
...În decemvre înspre seară,
nins veni-un strein ciudat;
un sac plin cu guldeni cară;
la făgădău intră deodat'.

În jur oameni de viață bună
se-ospătau și beau vin pe-alese;
lăutarii le cântau în strună,
tinere nurlii serveau la mese.
Strinul diblașilor le zise drept,
sunând galbenii în mâna:
- Să cântați la nuntă vă aștept
La Hanul Bron dintre hotare!
Ospățul ține-o săptămână,
plata - săcui de guldeni floare!

Ș-un galben le dădu arvună,
brusc nevăzut fu omu-n clipă...
zicașii, cinci, toti împreună
plecară înspre Bron în pripă,
aclo unde-o tidvă-n vânturi
în vârf de par rânește, tipă,
semănând groaza-n pământuri.
Duc trâmbiți, dobe și higheghi,
prin aspru vânt cu ele-n cârcă,
că nu mergeau la vreun priveghi,
ci la hanul de sub hârcă...

Se mișca-n par craniul în vânt,
auind a pustiu și-a moarte
când lăutarii în orând
bat în poarta ce-i desparte
de petreceri și chef mare;
sclipeau geamuri luminate...
Târziu negru străjer răsare:
- Să-i sece mâna cui mai bate!

POEZII ONLINE

Ciucay pe rând în han îi lasă;
petrecerea vuia în toi...
urcându-i pe o-naltă masă:
- Ziceți până-n ziua de apoi!
Scoteau arcușele scântei
și trâmbiți suiau hanu-n slavă...
rîureau sudori reci pe ei,
în dampf de vin, fripturi la tavă.

Ce duduci suave, ce berbanți
zburau în valțuri, bolerouri...
trecea noaptea danț după danț,
îmbrătișări, săruturi prin rondouri...
Ca din pământ și mirii se iviră
în aur și diamante poleiți;
la făpturi și gând se nimeriră
la copite, coarne potriviți...

Se ospătau cu negre gheare
guri de drăcoaice necurate;
zise Sotea cel mai mare:
- La diblași să dați bucate!
La gât le-atârnă săcuiul
cu galbenii grei de aur;
le fixă în frunte tuiul
chezarelor Frunze de laur...

Le-ntinse tava cu friptură
și luară toti câte-o ciozvârtă,
dar când o duseră la gură,
doar aer gura poa' să-nvârtă...
Apoi tava cupelor cu vin...
vai! când le duceau la gură,
paharul gol e din senin...
sleiti cântau făr-de măsură...

Până-n grinzi săreau vrăjtoare,
lung huhurezi huiau arar;
aveau aripi la picioare;
pe podele sânge, oase, jar...
Însuși Asmodeu zbura în dans
cu Talpa Iadului bătrână;
se clătina lumea-n balans
și hanul se lăsa pe-o rână...

- Cântați!, le zise Sarsailă,
pân' prăbuși-s-or toate cele!
Diblașii zdrăngăneau în silă,

POEZII ONLINE

mult istoviți, cu mâini rebele...
Când pe cer se iviră zorii
și-n geamuri răsunau cocoșii,
în nori pieriră dansatorii -
umbre-n răsăritura roșii...

Diblașii-n somn căzură frânti
și se treziră-n grajd pe paie...
în săcui nu galbeni și arginti,
bălegar doar și gunoaie...
Vuia vânt prin geamuri sparte,
ei de spate erau țepeni;
de păcăleală-avură parte
și-au rămas pe viață drevni.

Ruină-i hanul în câmpie,
doar câini urlând, plâns de ciuică...
istoria-i nimeni n-o mai știe...
drumeți când trec, privesc cu frică
părăginitate ziduri, arse porți
sub tidva ce-n vânt mai joacă...
lăutari sub cruci sunt astăzi morți -
nume-n vânt sub promoroacă...

Hațeg, 22 octombrie, 2016

Raul Constantinescu